

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Landkreis Rosenheim

Procesdeltagere: Landesanstalt für Umwelt, Raumordnung und Landwirtschaft Bayern og Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ fortolkes således, at der allerede fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er opført i bilag I og II til direktiv 2011/92/EU ⁽²⁾ (VVM-direktivet), såfremt en bekendtgørelse om beskyttelse af natur og landskab fastsætter generelle forbud med fritagelsesmulighed og krav om godkendelse, som ikke har nogen specifik forbindelse med projekter, der er nævnt i bilagene til VVM-direktivet?
- 2) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at planer og programmer er udarbejdet inden for landbrug, skovbrug, arealanvendelse osv., såfremt de har til formål at fastsætte en referenceramme for netop en eller flere af disse sektorer? Eller er det tilstrækkeligt, at der med henblik på beskyttelse af natur og landskab fastsættes generelle forbud og krav om godkendelse, som skal vurderes ved godkendelsesprocedurer for forskellige aktiviteter og anvendelser og indirekte (»refleksagtigt«) kan påvirke en eller flere af disse sektorer?
- 3) Skal artikel 3, stk. 4, i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at der fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til projekter, såfremt en bekendtgørelse, som er vedtaget med henblik på beskyttelse af natur og landskab, fastsætter generelle forbud og krav om godkendelse for flere forskellige abstrakt beskrevne aktiviteter og foranstaltninger i det beskyttede område, men der på tidspunktet for dens vedtagelse hverken forventes eller påtænkes konkrete projekter og der dermed ikke er nogen specifik forbindelse med konkrete projekter?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 197, s. 30.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2012, L 26, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 9. juli 2020 — SIA »Visma Enterprise« mod Konkurences padome

(Sag C-306/20)

(2020/C 304/13)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Visma Enterprise«

Sagsøgt: Konkurences padome

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en aftale mellem en producent og nogle distributører som omhandlet i den foreliggende sag (hvorefter den distributør, der først har registreret en potentiel transaktion, har fortrinsret i en periode på 6 — seks — måneder regnet fra registreringen af en potentiel transaktion til at gennemføre salgsprocessen med den pågældende slutbruger, medmindre denne modsætter sig det) i henhold til en korrekt fortolkning af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anses for en aftale mellem virksomheder, der har til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen som omhandlet i artikel 101, stk. 1 TEUF?
- 2) Er der holdepunkter i den aftale mellem en producent og nogle distributører, som er omhandlet i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der gør det muligt at vurdere, om denne aftale ikke er undtaget fra det generelle kartelforbud?

- 3) Kan den aftale mellem en producent og nogle distributører, som er omhandlet i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, betragtes som en undtagelse? Gælder den undtagelse, der tillader, at der indgås vertikale aftaler, der begrænser aktivt salg ind i det eksklusivområde eller til den eksklusive kundegruppe, som er reserveret leverandøren, eller som leverandøren har tildelt en anden køber, forudsat at begrænsningen ikke begrænser køberens kunders salg, og hvor leverandørens (sagsøgerens) markedsandel ikke overstiger 30 %, kun for eksklusive distributionssystemer?
- 4) Kan den aftale mellem en producent og nogle distributører, som er omhandlet i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, udgøre en forbudt aftale udelukkende på grundlag af en enkelt økonomisk aktørs ulovlige adfærd? Er der under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, holdepunkter for at antage, at en enkelt økonomisk aktør deltager i et kartel?
- 5) Er der under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, holdepunkter for at antage, at der foreligger en formindskelse (forvridning) af konkurrencen inden for rammerne af distributionssystemet eller en fordel for sagsøgeren eller en negativ indvirkning på konkurrencen?
- 6) Er der under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolket i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, holdepunkter for at antage, at der foreligger negative virkninger for konkurrencen i eller uden for distributionssystemet, hvis distributionsnettets markedsandel ikke overstiger 30 % (sagsøgeren er producent, og sagsøgerens markedsandel omfatter derfor også distributørernes videresalg), og er den nævnte aftale omfattet af kartelforbuddet?
- 7) I henhold til artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 2 i Kommissionens forordning nr. 330/2010 ⁽¹⁾ af 20. april 2010, sammenholdt med artikel 4, litra b), heri:
- Gælder undtagelsen for et distributionssystem, hvorefter (i) distributøren (forhandleren) vælger den potentielle kunde, vedkommende vil samarbejde med, (ii) leverandøren ikke på forhånd på grundlag af objektive kriterier, der er klart kendt og kontrollerbare, har fastlagt en bestemt gruppe af kunder til hver distributør til levering af deres tjenester, (iii) leverandøren — på distributørens (forhandlerens) anmodning — foretager en reservation af potentielle kunder til den pågældende distributør, (iv) de øvrige distributører ikke kender til eller ikke på forhånd er informeret om reserveringen af en potentiel kunde, eller i medfør af hvilket (v) det eneste kriterium for reservation af en potentiel kunde, og for fastlæggelse af det dertil hørende eksklusive distributionssystem til fordel for en bestemt distributør, er den pågældende distributørs anmodning herom og ikke leverandørens afgørelse, eller i medfør af hvilket (vi) reservationen forbliver i kraft i 6 — seks — måneder fra registreringen af den potentielle transaktion (hvorefter den eksklusive distribution ikke længere er i kraft)?
 - Skal det passive salg anses for ikke at være begrænset, hvis aftalen mellem leverandøren og distributøren indeholder en betingelse om, at køberen (slutbrugeren) kan modsætte sig den nævnte reservation, men køberen ikke er blevet underrettet om en sådan betingelse? Kan køberens (slutbrugers) adfærd påvirke (begrunde) betingelserne i aftalen mellem leverandøren og distributøren?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20.4.2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EUT 2010, L 102, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. juli 2020 —
Regione Veneto mod Plan Eco S.r.l**

(Sag C-315/20)

(2020/C 304/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Regione Veneto

Indstævnt: Plan Eco S.r.l